

ния и въ козмоса. Има центрове въ човѣшкия организъмъ, които не трѣбва да се докосватъ. Докосне ли се до тѣхъ, безъ да иска, човѣкъ произвежда експлозия въ себе си. Само посветениятъ знае, кога и какъ да се докосва до центроветъ на своя организъмъ. За да не произвеждате несъзнателни експлозии въ себе си, трѣбва да контролирате движенията си. Избѣгвайте несъзнателнитѣ, безразборни движения и вървете къмъ съзнателнитѣ и разумни. Въ този смисълъ, самовъзпитанието се заключава въ съзнателно живѣне. Да се самовъзпитава човѣкъ, това значи, да прави съзнателни движения, да дава пътъ на разумността въ себе си. Виждате, че една мома стои подъ ябълката и прави нѣкакви движения. Ако се навежда и изправя, безъ да върши работа, казваме, че движенията ѝ сж несъзнателни. Обаче, ако при всѣко навеждане и изправяне тя кжса ябълки и ги туря въ кошница, движенията ѝ сж съзнателни. Ябълкитѣ сж доволни отъ нейнитѣ движения. И като ги яде, ябълкитѣ пакъ не съжаляватъ. Тѣ щѣха да съжаляватъ, само ако момата изяжда и семкитѣ имъ. Въ семкитѣ е тѣхниятъ животъ. Ябълката очаква да бжде посѣта, за да може отново да израсте. Когато има правилни отношения къмъ растенията и къмъ животнитѣ, човѣкъ има правилни отношения и къмъ ближния си, и къмъ Бога. Само по този начинъ той има условия да проявява доброто, което е вложено въ него, и да го развива. Както войникътъ се упражнява, за да се